

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2016, č. j. KUJI 48744/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2017, č. j. 30 A 93/2016 – 87,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 25. 5. 2017, č. j. 30 A 93/2016 – 87, (dále jen „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2016, č. j. KUJI 48744/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř ze dne 23. 2. 2015, č. j. MCH_8260/2014/ODaVV, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky stěžovatele a potvrzen záznam 12 bodů.

[2] V kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku. Hrozbu nenapravitelné újmy spatřuje ve ztrátě zaměstnání v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Stěžovatel je členem představenstva obchodní společnosti CORLEONE, SE, jejímž předmětem činnosti je pronájem nemovitostí a sám stěžovatel je držitelem živnostenského oprávnění s předmětem podnikání silniční motorová doprava provozovaná nákladními vozidly. Mobilitu pro soukromé účely je schopen zajistit prostřednictvím hromadné dopravy, nicméně svou podnikatelskou činnost nebude schopen vykonávat, a ve svém věku bude jen těžko nacházet uplatnění v jiném oboru. Stěžovatel je starobní důchodce a po odečtení splátek na exekuce je jeho příjem 8 726 Kč. Nedomnívá se, že by přiznaný odkladný účinek měl vliv na práva třetích osob či ohrožení veřejného zájmu závažným způsobem, jelikož přestupky, kterých se měl dopustit, nepředstavují svým

charakterem závažné ohrožení účastníků silničního provozu. Žalovaný se k žádosti o přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

[3] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[4] Odkladný účinek je pravidelně spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006, <http://nalus.usoud.cz>: „Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní“).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Pro posouzení, zda jsou splněny výše uvedené předpoklady, je třeba, aby stěžovatel dostatečně určitě tvrdil, jakou újmu pro něj právní následky rozhodnutí znamenají, ale též z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Je také povinen prokázat, že újma vzniklá na jeho straně je nepoměrně větší, než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatel břemeno tvrzení a také břemeno důkazní.

[7] Stěžovatel tvrdil, že v důsledku pozbytí řidičského oprávnění by nebyl schopen vykonávat své zaměstnání. K tomuto zaměstnání uvedl, že je členem představenstva obchodní společnosti CORLEONE, SE, jejímž předmětem činnosti je pronájem nemovitostí. Nijak blíže však nespécifikoval obsahovou náplň uvedené funkce a ani jinak nelze dovodit, že pro výkon činnosti statutárního orgánu společnosti, která se zabývá pronájmem nemovitostí, je nezbytně nutné disponovat řidičským oprávněním. K návrhu přiložil též výpis z živnostenského rejstříku, podle něhož je držitelem živnostenského oprávnění s předmětem podnikání silniční motorová doprava. Ani v této souvislosti však nijak netvrdil ani nedoložil (na rozdíl od postupu před krajským soudem, který odkladný účinek žalobě přiznal mj. na základě dokladů o přepravě z let 2015 a 2016), zda uvedenou podnikatelskou činnost v současné době skutečně vykonává.

[8] Nelze odhlédnout ani od toho, že Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe dospěl již dříve k názoru, že „[p]ři posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přešůpek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku v

pokračování

takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80). Stěžovatel má dle vlastního vyjádření příjem ze starobního důchodu ve výši 13 931 Kč a na případné podnikatelské činnosti tudíž není existenčně závislý. Po odečtení splátky na exekuci sice jeho disponibilní příjem činí toliko částku 8 726 Kč. Z podkladů doložených stěžovatelem však dále vyplývá, že je na něm exekučně vymáhána částka, která činí řádově několik miliónů korun. I kdyby tedy teoreticky v důsledku pozbytí řidičského oprávnění nemohl vykonávat tvrzenou, blíže nedoloženou podnikatelskou činnost, jeho existenční sféry se tato skutečnost nijak nedotkne, jelikož případné příjmy z této činnosti by musely být použity na uspokojení vymáhané dlužné částky.

[9] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Důležitým zájmem společnosti je v daném případě nejen bezpečnost všech účastníků silničního provozu, včetně řidičů samotných, ale i stabilita právních vztahů opírající se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Ztráta řidičského oprávnění, jako právní důsledek dosažení bodového limitu v registru řidičů, přitom vedle funkce represivní a preventivní vůči samotnému stěžovateli plní i funkci obranou vůči ostatním účastníkům silničního provozu (viz stěžovatelem poukazované usnesení soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 – 103).

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu